

Útlendingar fiskað mest av blálongu og kongafiski

Blálongan livur á størri dýpi enn vanliga longan, og feroysku linubátarnir fáa vanliga ikki hetta slag, har sum teir seta, meðan norðmenn hava fingið fitt til tíðir.

Hon gýtir í dýpinum vestan fyri Íslands-, Føroya- Skotlandryggjin um somu leið sum kalvin og havtaskan. Serliga í mai tykist gýtingin at fara fram. Rognkorn og yngul livur á hesum stóra dýpi. Vækstururin er nakað sum hjá longu, og blálongan er kynsbúgvinn uml. 7 ára aldur 61—70 cm. long.

Fiskiskapur

Fiskiskapurin er nógv vaksinn seinastu árin, serliga av øktari veiðu hjá fronskum trolarum. Føroyingar hava at kalla ikki

veitt hetta slag fyrr enn í fjør, 1978.

Veidan hevur verið

1973	7800 tons
1974	3800 tons
1975	6300
1976	13000 tons
1977	8800 tons.

Fransmennir hava serliga roynt eftir henni á djúpum vatni vestan fyri í gýtingartíðini

Stovnsmetingar

Helst er blálongan undir Føroyum og suðureftir ein stovnur, men hetta vita vit lítið um. Einkil tilfar er til taks til stovnsmetingar. Fiskirannsóknarstovan hevur tí skotið upp at nýtt ein »fyrirbyggjandi« TAC (precautionary TAC) og tí ikki lata veiðuna vaksa ótálmaða.

Kongafiskur

Tann kongafiskur vit siggja mest til undir Føroyum er litli kongafiskurin, sum livir víða um á landgrunninum og inni móti landi. Hetta slagði verður sjáldan meira enn 30 cm og hevur tí litlan og ongan áhuga til fiskiskap.

Tann kongafiskur, sum hevur týðning í fiskiskapinum, er stóri kongafiskurin, og av honum finnst tvey slag, sum eru ring at skilja frá hvørjum øðrum. Annað (latin: *Sebastes marinus*) livur mest á 200—400 m dýpi, meðan hitt (latin: *Sebastes mentella*) livur mest á 300—500 m dýpi, t.e. yvir størri dýpi enn hitt slagði.

Tann nøgd sum finst undir Føroyum er partur av einum størri stovni,

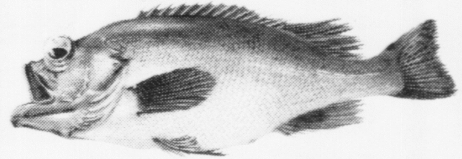
sum er bæði undir Íslandi og Eysturgrenlandi.

Almenn livssøga

Bæði sløgin føða livandi ungar. Upp í 350.000, 5—7 mm, ungar kunnu koma úr einum kvønnfiski. Hetta fer serliga fram vestan fyri Ísland út fyri Reykjanesi og eisini undir Eysturgrenlandi. Gýtingin fer fram yvir stórum dýpi ella í landgrunnakantinum. Nøgðin av yngli er øgilig um hesar leiðir.

Uppvakstrarækið er serliga undir Eysturgrenlandi, men eisini víða um Ísland. Undir Føroyum er einki uppvakstraræki ávíst, har tykist mest stórir og búgvinn kongafiskur at koma fyri. Kongafiskurin ger gýting.

fiskivinna

arferðir til gýtingarfeltini. Vækstururin er sera seinur. Vanliga steddin undir Føroyum 45—47 cm er yvir 20 ár.

Føðin er mest fiskur,

sum sild, lodna og ymiskir toskafiskar. Úti á viðum havi livur kongafiskurin uppi í sjónum, men inn móti landgrunninum er hann botnfiskur.

FISKISKAPUR

	Undir Føroyum
1974	7800
1975	8500
1976	5400
1977	7400

Eysturgrenland, Ísland og Føroyaekið tils.

91000
104000
189000
80000

Hin stóri væksturin í 1975 og 1976 stavar frá stórarí russiskari veiðu undir Eysturgrenlandi.

Týskarar rokna slagði mentella fyri betri og geva tí betri pris.

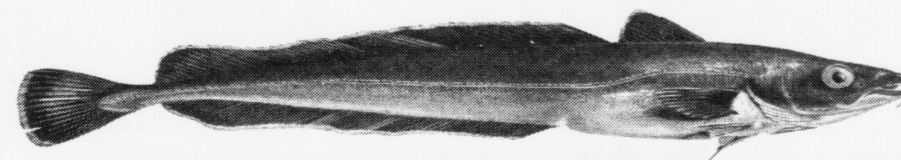
TAC fyri alt ækið, Eysturgrenland, Ísland og Føroyar, fyri bæði sløgin í 1979. Teir viðganga tó at nógvar óvissur eru í tølunum og vága ikki at byta TAC upp á búskaparlíggj øki.

Stovnsmetingar

Ein arbeidsbólkur undir ICES hevur skotið upp ein

TAC 1979

Sebastes mentella 1200 t
Sebastes marinus 58000 t

Royna nýggja leið í heyst — svartkjaft á Dohrnbanka

Møguliga sjálvstøðugur stovnur

Íslendingar hava áður fingið væl av svartkjafti á Dohrnbankanum, sum

liggur á miðlinjunum millum Ísland og Grønland, og vit ætla til heystar at fara har norður at royna eydnuna.

Soleiðis sigur skiparin á idnaðartrolaranum, Leivi Øssursyni, Sigurð Simonsen. Íslendingar gjørdu í 1977 royndir at veiða svartkjaft á Dohrnbankanum og mettu teir tá, at tað er grundarlag undir lønandi idnaðarveiðu á hesi leið. Fiskifrøðingar eru annars ósamdir, um talan er um ein sjálvstøðugan svartkjaftastovn á Dohrnbankanum.

Einki feroyskt skip hevur roynt eftir svartkjafti á hesum øki áður. Sigmund Brestisson hevur roynt eftir lodnu, men fekk einki.

Miðlinjan millum Grønland og Ísland gongur igjøgnum Dohrnbankan

Sigurð Simonsen sigur, at stóri spurningurin í hesum sambandi er, um svartkjafturin verður at fáa uttan fyri íslenska markið. Royndirnar, sum eru gjørdar, visa, at svartkjafturin er júst á

sjálvum markinum millum íslenska og grønlendskt sjóoki. Tað visur seg eisini, at fiskurin er at fáa norðan fyri grønlenska økið, t.v.s. at her er møguleiki at fiska svartkjafti í altjóða sjógvi.

